

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3338

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 7 februarie 1960

Fier vechi pentru oțelăriile Hunedoarei

Cu 1.700 tone mai mult față de anul trecut

Tinerii din regiunea Oradea, mobilizați de organizațiile U.T.M., acordă o importanță deosebită strîngerii fierului vechi. Dovadă a acestei preocupări stau cele 1.800 tone fier vechi trimis anul trecut...

GHEORGHE DUMITRACHE lucrează la Uzinele „Mao Tzedun” din Capitală. Împreună cu șase tovarășii ai săi de muncă, a adunat într-o lună 10.000 kg. fier vechi.

TUDOR VOICU, sudor la Intreprinderea „Klement Gottwald” a strins singur în luna ianuarie 1.000 kg. fier vechi.

GHEORGHE DIACONESCU, de la Uzinele „Timpuțoi” împreună cu brigada sa a colectat de la începutul lunii ianuarie pînă acum 7.000 kg. fier vechi.

GHEORGHE POPA, este comandantul brigăzii utemiste de muncă patriotică nr. 122 de la Fabrica „Cimentul” București. În cursul lunii ianuarie, brigada lui a adunat peste 7.000 kg. fier vechi.

Președintele Republicii Populare Chineze Liu Șao-ți va vizita R. P. Română

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al

Republicii Populare Române au invitat pe tovarășul Liu Șao-ți, președintele Republicii Populare Chineze, să facă o vizită de prietenie în Republica Populară Română, la o dată care îi va fi convenabilă.

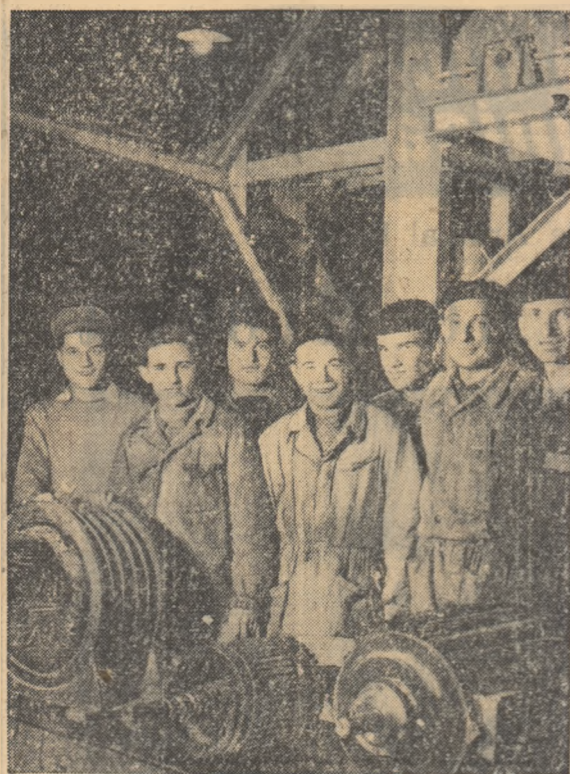
Președintele Liu Șao-ți a acceptat invitația.

Locuințe noi pentru oamenii muncii din centre ale industriei grele

Hunedoara, Reșița, Cimpia Turzii, localitățile miniere din Valea Jiului, din regiunea Baza Mare, cu și numeroase alte centre ale industriei grele s-au îmbogățit în ultimul timp cu noi blocuri moderne de locuințe. Anul trecut, de exemplu, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile industriale grele au primit în folosință 1.433 de apartamente construite din fond central, precum și cămărașii muncitorilor cu 425 de locuri.

În sfera de interes, lucrătorii din unitățile industriei grele au mai primit anul trecut în folosință locuințe construite din fondurile întreprinderilor. Pentru anul în curs, se prevede ca muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile Ministerului Industriei Grele să mai primească în folosință noi apartamente construite de sfaturile populare din fond central, pe o suprafață locuibilă de peste 62.000 m.p. Ei vor mai primi de asemenea în folosință și locuințe construite din bugetele sfaturilor populare.

(Agerpres)

Brigada de producție a tinerilor montori-lăcătuși care lucrează sub conducerea lui Vasile Moțis în secția de mașini electrice a Combinatului metalurgic din Reșița, este fruntașă datorită calității muncii montate de ei, a respectării termenelor din graficele de montaj, a disciplinei și curățeniei la locul de muncă.

Foto: AGERPRES

Fruntași în acțiunile patriotice

Hotărîrea Biroului Comitetului Central al U.T.M. cu privire la stimularea organelor și organizațiilor U.T.M., a tinerilor și pionierilor evidențiați în acțiunile patriotice din anul 1959

înținare patriotică, de masă a tineretului.

Tinerii muncitori, țărani, intelectuali, studenți și elevi încadrați în brigăzile utemiste de muncă patriotică, au adus un aport sporit la construirea obiectivelor industriale, social culturale, construcția de locuințe, școli, drumuri, colectarea fierului vechi, lucrări de hidroameliorații, insulozarea furajelor, curățirea pășunilor, lucrări pentru refacerea și întreținerea trimonului silvic.

În anul 1959, tineretul de la

orase și sate a strins peste 150.000 tone metale vechi.

La aste, prin munca voluntară a tineretului a fost ameliorată și redată agriculturii suprafața de aproape 70.000 ha. și irigate peste 19.000 ha; s-au curățit și întreținut 462.900 ha. pășune și fânețe. Tineretul a insulozat 835.000 tone furaje.

În acțiunea de refacere și lărgire a patrimoniului silvic au fost împădurite 8.154 ha. și s-a îngrijit arboretul pe 53.900 ha.

În urma acțiunilor întreprinse, prin munca voluntară în agricultură și silvicultură, tineretul a adus economiei patriei în valoare de peste 200.000.000 lei.

Pentru rezultate deosebite obținute în acțiunea de strîngere a metalelor vechi, C.C. al U.T.M., de comun acord cu Ministerul Industriei Grele au stabilit premiile următoarelor regiuni:

1. Comitetul Orașeneș U.T.M. București cu „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.” și un autoturism.

2. Comitetul regional U.T.M. Timișoara cu „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.” și obiecte în valoare de 25.000 lei.

3. Comitetul regional U.T.M. Ploiești cu „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.” și obiecte în valoare de 20.000 lei.

Se premiază un număr de 464 organizații de bază U.T.M. și 232 unități de pionieri cu materiale culturale-sportive.

De asemenea, se premiază un

(Continuare în pag. 3-a)

Citiți pag. II-a: Din duminică în duminică

Seară literară organizată de Asociația Studenților de la Institutul de Construcții din București

Asociația studenților de la Institutul de Construcții din București a organizat cu sprijinul Uniunii Scriitorilor din R. P. Română, simbioză după-amiază, o seară literară cu tema „Întîlnire cu poetul Mihai Beniuc”. În cadrul acestei serii literare, tovarășii Scriitorilor din R. P. Română, a răspuns întrebărilor puse de studenți în legătură cu problemele poeziei actuale și ale creației sale.

A urmat un program de recitari din poeziile lui Mihai Beniuc susținut de către studenți.

(Agerpres)

Pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz lucrările de montare a utilajului uzinei electrice se desfășoară cu intensitate. În fotografie: un aspect de la turbina nr. 2 unde, la centrarea axului, lucrează maștrii Laska Franț (R. Cehoslovacă), Ilie Dobre, Chiriță Radu, Pascu Constantin.

Foto: AGERPRES

DIN VIAȚA ȘI MUNCA TINERETULUI

Cunoștințe de pomicultură la cercul agrozootehnic

Pentru a căpăta cât mai multe cunoștințe în domeniul agriculturii mulți țărani muncitori și întovărășii din satul Oțeșani, raionul Horeza, participă la cercul agrozootehnic organizat pe lângă căminul cultural.

În cadrul cercului, al cărui responsabil este utemistul Bilișca Virgil, s-au ținut mai multe lecții printre care și unele de pomicultură. Pe marginea lecțiilor expuse se încheagă discuții interesante care inițiază pe cursanți în probleme de pomicultură. Aceste cunoștințe le sînt necesare țăranilor muncitori deoarece în cursul acestui an în comuna Oțeșani s-a început plantarea cu pomi fructiferi a unei suprafețe de 50 ha. teren.

NICOLAE MIROŢĂN țăran întovărășit

Abnegație...

Zăpada abundentă care a căzut în ultimul timp în regiunea Oradea a îngreunat munca în unele sectoare ale întreprinderii miniere Suncuiuș. Astfel, zăpada a scos din uz o porțiune din calea

ferată de la suprafață care deservește silozul sectorului II. Din cauza aceasta prior sînt zilnic scos din mină nu se putea transporta.

În fața acestei situații, organizația de bază U.T.M., sub conducerea organizației de partid, a mobilizat tinerii din sector la decongestionarea transportului.

Pe un timp nefavorabil, tinerii mineri au transportat cărbunele la siloz. Ei și-au adus astfel aportul la îndeplinirea planului de producție lunar al minei.

MARIAN GH. GHEORGHE funcționar

Reduc durată de reparație a mașinilor și utilajelor

Tinerii muncitori din sectorul mecanic șef al Uzinelor „Semăntoarea” din Capitală aduc o contribuție însemnată la realizarea planului de reparații și întreținere a mașinilor și utilajelor din uzină. Brigada de tineret condusă de Colofanu Nicolae, mobilizată de organizația de bază U.T.M. și sub directa conducere a organizației de partid a reușit în ultimul timp, datorită cunoștințelor căpătate la cursurile de minim tehnic precum și din citirea individuală a literaturii tehnice, să se ridice la nivelul celor mai bune brigăzi. În prezent, aceste brigăzi își încredințează spre reparație cele mai complicate mașini din uzină. Pe lângă faptul că dau lucrări de calitate, tinerii membri ai brigăzii reușesc să reducă simțitor timpul de reparație. De pildă, la cele patru struguri de la sectorul II mecanic ei au redus cu 2 zile timpul de reparații planificat pentru fiecare mașină. Pe lângă aceasta, datorită recuperării pieselor de la mașinile cu gabarit mare și utilizării lor la reparația mașinilor mai mici, tinerii din sectorul mecanic șef reușesc să obțină economii importante de metal și piese de schimb. Valoarea economiilor lor depășește suma de 10.000 lei.

NICOLAE RISTEA economist

În fotografie: Iordan Pițigoi, controlor mecanic la Uzinele „Klement Gottwald” din Capitală, verifică calitatea roților de la produsul „Demator” executate de tînărul Tănase Crăciun.

Foto: AGERPRES

O piesă în trei... subiecte, fără sufler

Gong! A treia bătăle de gong! Să ridicăm cortina imaginației. Decorul, o colidantă sală de curs. Examen. Linște. Nu s-au rostit încă acum primele replici. Dacă ascuții atenți se aud doar bătăile inimilor ca un ecou intrizat al celor trei bătăle de gong.

— Poftiți să luați biletele! Profesorul nu deutează în rolul acesta. Și, totuși, emoții vizibile. Cinei mîini plutesc deasupra biletelor de examen. Una soave, FOILETON

Dimitru Drăgan! Afla doar că acum frământă fără nici un clipă în zbor și par a se învîrta: — După dumneavoastră. — Vai, nu, după dumneavoastră.

Fiecare gîndește acum că celălalt ar putea epuiza încă un bilet... dificil. În sfîrșit... Scenă mută. Procesiunea întoarcerii cu biletele. În patru ani minile lor s-au întors de atîtea ori în banul cu bilete de examen. Avem, fiecare pare că duce în mîină altceva: un cadou, o floare, un ghimp...

Din nou linște... Gîndurile tîni gonesc în timp. Peste sîcava lumină, la ridicarea cortinelor adevărate din teatrele țării, spectatori vor da ochii cu ei, cu cei pe care-i am acum în

față și care se gîndesc mereu să răspundă mai bine la cele trei întrebări din istoria teatrului românesc. O fată cu ochi mari, piepănată — alintat — cu coștice, privește în sus, deasupra catedrei: „Să ne pregătim cit mai bine pentru sesiunea de examen!”

Imperativul de ascute (atît de firesc anilor de studenție) a ridicat, miraculos, insuportabil pentru Dumitru Drăgan, temperatura ultimii zile din ianuarie — ultima zi de examen.

„Descurcări” băiat, Dumitru Drăgan! Afla doar că acum frământă fără nici un clipă în zbor și par a se învîrta: — După dumneavoastră. — Vai, nu, după dumneavoastră.

Fiecare gîndește acum că celălalt ar putea epuiza încă un bilet... dificil. În sfîrșit... Scenă mută. Procesiunea întoarcerii cu biletele. În patru ani minile lor s-au întors de atîtea ori în banul cu bilete de examen. Avem, fiecare pare că duce în mîină altceva: un cadou, o floare, un ghimp...

Din nou linște... Gîndurile tîni gonesc în timp. Peste sîcava lumină, la ridicarea cortinelor adevărate din teatrele țării, spectatori vor da ochii cu ei, cu cei pe care-i am acum în

menajament o batistă mare albăstră. O apropiere de frunte și atunci lîngă roșul aprins al feței albastru pare violet. — Am a simțit privirea profesorului oprindu-se pe hirtia din față lui. Hirtia și-a păstrat albul imaculat.

Drăgan zîmbește optimist ca și cum ar vrea să-și îmbărbăteze profesorul: „Curaț, tovarășe profesor! Nu le spera. N-ai nici o grijă, mă descurc eu. Un rol de student nu sînt în stare să joc, la examen? Piesa e veche. O cunosc de patru ani. Și-apoi inspirația. O, cit le trebuie inspirație a momentului. De atîtea ori doar te ai aruncat în apă, după mine, trupul tău revărsîndu-ți grația în formă de colac!”

De cite ori, inspirație a momentului, nu m-ai ajutat să trag din toțba notelor „5-ul modest” al tău de linște? Așa că, tovarășe profesor, curaj! De ce nu mă privești mai optimist, tovarășe profesor?”

— Dumitru Drăgan, e rîndul dîmblate... La replica asta se ceare să-și înceapă monologul. Drăgan prive precipitat, involuntar, în jos, a olo unice, pe o scenă adevărată, se află suflerul. Dar în sala de examen, nu tu ești, nu tu sufler. Gîndul îl înfioră pentru o clipă.

Dați inspirația momentului a uitat că el are azi examen! Groznic. Și, așa, groznic, începu: „...Alexandru Davilla, în Vlăicu Vodă, condamnat în cosmopolitismul...”

Tăcere. Cîte feluri de tăceri există la un examen!

VALERIU LAZAROV

(Continuare în pag. 3-a)

Intr-o săptămîină: 6.500 kg.

Utemiștii și tinerii din întreprinderea bucureșteană „Electroaparataj”, mobilizați de comitetul U.T.M., au colectat într-o singură săptămîină 6.500 kg. fier vechi. Cantitatea cea mai mare de fier vechi a fost colectată de utemiștii și tinerii de la secția prese mecanice, unde secretar al organizației U.T.M. este tînăra Manea Aurelia. Ei au colectat 2.480 kg. fier vechi. Urmază secțiile construcții metalice cu 2.020 kg și montaje automate cu 2.000 kg. Întreaga cantitate colectată a și fost predată întreprinderii de Colectare a Metalelor. În zilele acestea utemiștii și tinerii de la „Electroaparataj” și-au luat angajamentul să predea I.C.M. încă 8 tone fier vechi, pentru colectarea căror munșce în fiecare și după orele de producție.

TINEREȚEA BĂTRÎNEI DOBROGE

Al. Andrițoiu

Teritoriul care-și detorește numele cnezului Dobrotici, e bogat în urme ale vechimii. Arheologii scot cu lopata și măturca, an de an, relicve de o vechime tulburătoare. Cetățile de astăzi se numără odinioară Tomis, Calatis și Dionisopolis. Pontul Euxin era un bun itinerar pentru comerț, în spre Scilia din Crimela, în spre „Caucasul falmos” (cum îl numește Herodot), în spre Persia bogată în măștiuri și covoare. Sărgh-niul Ovidiu, poezii care, după ce a compus o elegie în limba sarmatilor, și-a lăsat aici osemintele, a dat, prin existența, o listă și amară poezie acestei anticități pe care o evocăm apoi cu venii otomani, și-cu durat cetăți, raiele, moschei. Au mai venit și alte semintii pînă ce Dobrogea s-a trezit a fi un mozaic pitoresc cu resturi de poezie dispilate pe un teritoriu sărac, uscat și lucios datorită sărurilor aduse de vînturile mării. Această sărăcie a durat veacuri. În afara vinului din Delta, a negoiului din porturi și a unei pagodii vestite, Murfatlarul, Dobrogea n-avea cu ce se mîndri. Gloria trecutului, în pînă în relicvele de marabil și bronz, nu putea substitui întreaga cea de toate zilele a oamenilor sărmani.

Clașsele spălătoare s-au oplatit printre corăbii. Armatori, neguțari, zarafi, escroci de toate tipurile, pirați de uscat și apă, gata să vîndă totul pentru un sac de galbeni. Comerțul a luat proporții cumplite. Băncile și bursa foliau ca viermi într-un cadavru. La țară, exploatarea stăpînea uneltele pescărești sau bostînorile cu harabuzi și turkescani. Hozișele radeau la cinci ani adată, pămînt se usturoi numădăci după altărie, pînă și apă lipsea. O aducea sozagiul de la depărtări costisitoare. Condițiile de trai erau atît grele, exploatarea se desfășura sâbatic. Bogăția avea aspectul antic al lui Crassus pe cită vreme sărăciea semăna cu aducă de scăvia greco-romană. Iată de ce Dobrogea miroșea întrecăvîncie, împrejmuită cu ape, timpului pecea mai încet și mai sărac în surprize.

S-a zis că de vină e pămîntul: un pămînt avar și sterp. Și că de vină e și omul, un om orientalizat, casiv, contemplativ. Și clima: dămică în secetă și în viscolice zărnite. Și istoria: mereu cotropitoare, care aducea cu sine alți stăpîni, de pe alte meleaguri. Sociologia se bătea cu cap în cap, ca berbecii, în căutarea soluției salvatoare. Printre altele soluții hilare s-a găsit și aceea a colonizării. Dobrogea a fost colonizată cu ardelenii socializându-se că ardelenii, gospodari

riile colective și-n cele de stat din stepele trezite la viață, simți vibrarea intensă a contemporaneității, simți pulsul construcției socialismului. Toate acestea în numai citiva ani. Ca printr-un miracol, îmbătrînireea aparent iremediabilă a tîrmurilor dobrogeane s-a metamorfozat spontan într-o tinerie fără de bătrînețe.

Ca s-a întimplat? S-a întimplat că în Dobrogea s-au revărsat în deplină libertate potențele revoluționare a e poporului condus de partid. Aici a luptat Filimon Sirbu. Aici au protestat docherii și marinarii portului împotriva aridității subrede a burgheză-moșieșimii. Toate aceste forțe au zvicnit și s-au maturizat sub rozele lui August 23. A urmat apoi o mică plecare trebuie să-l căutăm în vestita plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949.

Datorită partidului totul a crescut la seară fabuloasă în Dobrogea ca și în alte părți ale țării. Aici saltul este foarte ușor de rememorat, seismografical social cu mult mai vibrant, tocmai fiindcă sărăciea era cu mult mai mare. Partul s-a modernizat, s-a lărgit. Tonele de praf inhalate odinioară de salohari sînt astăzi absorbite cu necăruțe de mașini moderne. Sații și balustrile pantografice care spețeau hamalii

sint mutate cu agerime de macarale circulatoare. Mahalalele pestilențiale ale Constanței cedăză locul faimoselor cartiere muncitorești, frumoase și curate. Litoralul e altul. Vile și blocuri luminoase, aspectuoase, confortabile imbie la odihnă ca omul muncii în fiecare sezon, parcă vînd să corizeze pentru lădăcușna nedreptate socială care aducea la țăm numai pe oamenii cu dare de mină. Murfatlarul își estinde padgoriile peste zeci de hectare, innobind toate soriurile de viță și acclimatizându-le. Fabricile de ciment de la Cerna-voada și Medgidia dau tone de materie primă șantierelor de construcție ale socialismului. Combinatoarele de prelucrare a peștelui acoperă nevoile interne și asigură exportul. Stapele, adînbăză acoperite cu sare, iscă recalte bogate parcă lăudînd fertilitatea pămîntului. În Dobrogea n-avem lașci și nici cernăsim. Avem mult un pămînt core lucrat cu hînicie și pricepere de marita familii ale colectivizilor, cu tehnica și știința agriculturii socialiste poate de surprize nebănuite.

Înțeleapta politică a partidului nostru a dat Dobrogei tineretea și înflorirea. Da. Astăzi trebuie să mergi la Adam Clisi ca să-ți poți da seama că Dobrogea este totuși o vîtră antică.

Locuri contemporane

burgheza-moșierească cu legile barbare, cu ghearele-i gata de a smulge aur din fiecă strop de sudoare a omului din popor. După eliberare, într-o pericodă record, Dobrogea a ajuns un teritoriu nou, nou intrutului. Altă de nou încă astăzi trebuie să mergi la Adam Clisi sau pe șantierele arheologice ca să-l iudeci anticității. La combinatul de stuf din Delta, la crame moderne a Murfatlarului, în vilele somptuoase de pe litoral, în cartierele muncitorești din Constanța, la termocentrală, la Combinatul de prelucrare a peștelui din Tulcea, în gospodă-

În drum spre „Virful cu Dor”. Foto: P. POPESCU

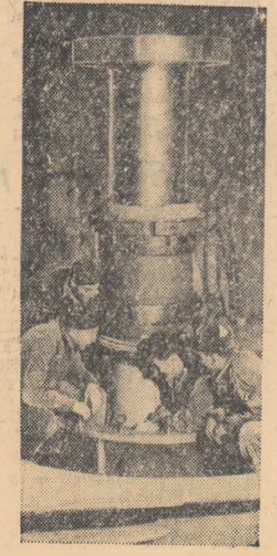

Foto: AGERPRES

Din duminică în duminică

Din comorile Muzeului de Artă al R. P. R.

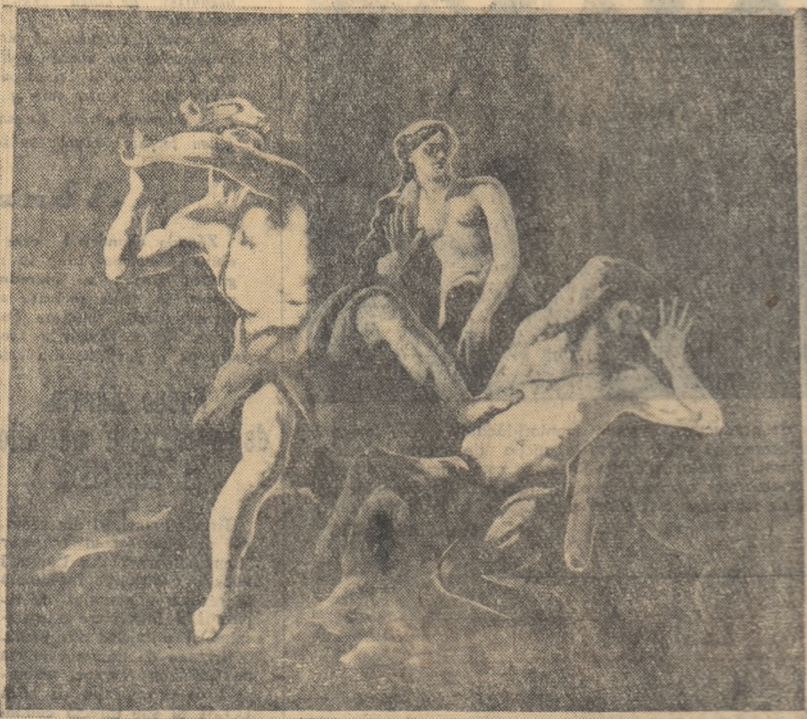
O compoziție de Ribera

Traversând Galeria Universala din cadrul Muzeului de Artă al R.P.R. vizitatorul se găsește în Sala spaniolă, în fața unui tablou de Ribera, în care impresionează expresia anatomică, de ordin fizic a personajelor. E compoziția de mari proporții „Lupta lui Hercule cu centaurul Nessus”.

Cu Jusepe de Ribera (numit, la Neapole, unde a petrecut mulți ani, Spagnoletto), sintem în plin veac al XVII-lea (Ribera a trăit între 1591-1652), pictura europeană înregistrase realismul lui Caravaggio, pictorul italian realist care traducea temele sacre în imagini contemporane luând ca modele pentru personaje din tablouri religioase oameni din popor, și care a creat un procedeu de pictură în stare să atragă atenția spre esența imaginii: clar-obscurul (stilul zis „luminist”, făcând posibil artistului să scoată în evidență prin efecte de lumină și umbră, porțiunile semnificative ale imaginii). Ribera, mult mai tânăr decât Caravaggio, e discipolul său atât în ce privește gustul pentru scenele și oamenii din popor, cât și în ce privește stilul „luminist”. Realismul lui Ribera se poate deduce cu ușurință și din această compoziție din muzeul nostru, pe care o privim acum.

Subiectul e mitologic: centaurul Nessus, care încercase să-i răpescă lui Hercule soția, pe Dejanira, e răpus de titan. Compoziția îl înfățișează pe Hercule în clipa când îl ucide pe Nessus, în prezența Dejanirei. Episodul nu e însă povestit, nu se arată deșigurarea lui anecdotică, nu ne întrebăm ce a fost înainte și ce va fi după, cum facem când privim ilustrația unui basm. Vedem înclăștrarea dramatică a trupurilor și, din expresia acestor trupuri, înțelegem că se petrece o acțiune care slăvește puterea umană ca pe o forță a naturii. Așa dar, pentru Ribera, această forță este motivul tabloului, iar subiectul mitologic este tratat ca un pretext care prilejuiește reprezentarea acestui motiv în imagine artistică.

Tratarea picturală e subordonată acestui motiv al energiei. Chipurile eroilor sînt ascuțite, un gest al brațelor ridicat, ni-mai gura lui Nessus se vede în penumbră, căscată pentru urletul de durere. Singură, figura Dejanirei se vede, pe planul al doilea, exteriorizând un sentiment de repulție față de zvrăcolirea celui doborât. Dar gestul ei e conștient, nu trădează participare profundă, ci o reacție cochetă feminină, exprimată teatral cu decențele prefos acute. Prezența Dejanirei nu e un element de dramă, ci mai curînd un element formal, pus să echilibreze grupul compozițional și tratat ca factor de contrast fizic: grația, rotunjimile și tendința înălțurii ei pun în evidență masivitatea, contururile și duritatea din făpturile celor doi eroi.

Procedeu de creație a formei e aici clar-obscurul. Muscolatura a reliefat și acul luminii e dramatizat prin efectul luminii care relevă formele anatomice și le subliniază plasticitatea. Fondul tabloului e întunecat, opac, Umbra e strălucită de un fascicul de lumină care pătrunde în neîntrebăm ce a fost înainte și ce va fi după, cum facem când privim ilustrația unui basm. Vedem înclăștrarea dramatică a trupurilor și, din expresia acestor trupuri, înțelegem că se petrece o acțiune care slăvește puterea umană ca pe o forță a naturii. Așa dar, pentru Ribera, această forță este motivul tabloului, iar subiectul mitologic este tratat ca un pretext care prilejuiește reprezentarea acestui motiv în imagine artistică.

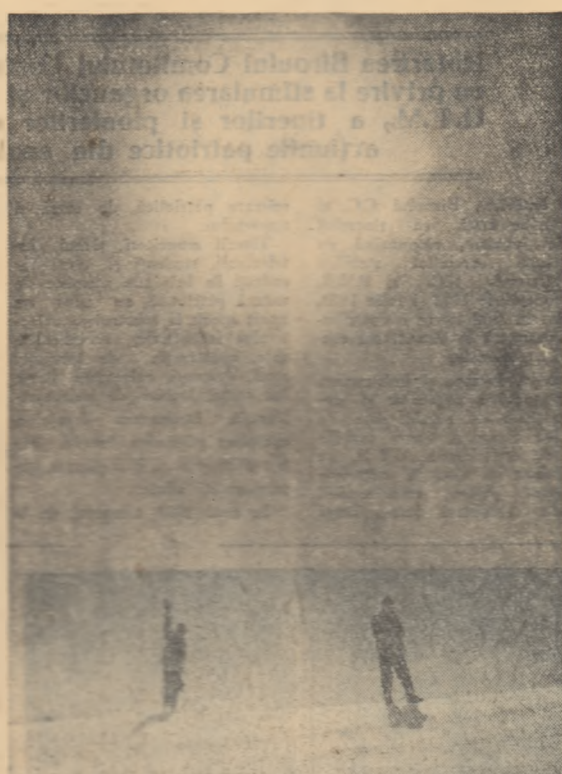
ce nu e esențial pentru exprimarea motivului său, îi permite să dizolve în întuneric tot ce nu-l interesează. Folosind mitul herculean ca pretext și nu ca scop al operei, Ribera face aici de realism: într-adevăr, semnificația aventurii eroice ale lui Hercule este premărirea puterii omului, și Ribera dă o nuanță hiperbolică reprezentării eroului când îi atribuie înfățișarea monumentală din această compoziție. Pictorul spaniol din veacul al XVII-lea apare aici ca un interpret inteligent și modern al basmului antic, extrăgînd din el sensul înalt: afirmarea virtuților.

A. ARGHIR

Aflați că

...un timp nato locuit în timpul vezi de 50.000 ani? ...partea centrală a apă a unui munte plătitor de gheață (iceberg) este de opt ori mai mare decît cea care se găsește deasupra marelui mării? ...săpăturile este cunoscut de 2000 de ani? ...libelula este insecta cea mai rapidă din lume. Ea zboară cu o viteză pînă la 90 km. pe oră? ...dintre toate pisăriile din lume condorul sud-american

...poate să zboare pînă la cea mai mare înălțime—7000 m? ...pictura de mare pe tablă pînă la o adîncime de 200 m, deasupra lumii scurte și pătrunde mai mult prin apă? ...piral scurte crește în locurile unde se continuă? ...în stamoni unui câmbiu pot înălța pînă la 250 litri de apă? ...părțile de mare nu sînt pești, ci aparțin speciilor mai mari? ...

Amplază pe platoul Bucegilor. Foto: P. PAVEL

Există personalități a căror vîrstă stîrnește oarecare surprindere. Petofi, cel mai mare scriitor al poporului ungar, unul din marii scriitori ai lumii, unul din cele mai luminate capete europene ale revoluției de la 1848, Petofi, care a lăsat după el o operă atât de mare, nu a apucat să împlinească decît 26 de ani! Toată opera lui a fost creată în numai cinci ani, de la 21 la 26 de ani, timp în care a fost și bolnav, a avut aprige bătălii pe frontul de luptă al revoluției de la 1848 — unde a și murit — a dus bătălii politice nu mai puțin mistuitoare, a fost redactor și, în același timp, în numai patru ani și jumătate, pînă în iulie 1848, a publicat patruzeci de opere, între care volumul de poezii scos în 1847 îl așază printre marii lirici ai lumii.

Nu încap aici o îndoaială că, pe lângă geniu, această ultimă forță de creație se datorește revoluției: scrierile puternice ale cauzei drepte a poporului l-au înălțat pe Petofi de 26 de ani de-a dreptul pe înălțimile olimpice unde un Goethe sau Hugo se așază pe la optzeci de ani, după un suie-de-o-viață.

Pînă la acești cinci ani, viața lui Petofi nu are multe lucruri deosebite: născut în ianuarie 1823, fiu al unei servitoare și al unui măcelar mai înțel înșărit, apoi ruinat, Sándor a învățat la gimnaziu, a lucrat pentru ca să se facă actor ca Eminescu al nostru și cînd bănuș a ajuns la sapă de lemn, n-a mai putut fi împiedicat să luze în calea teatrului. Dar nu primește roluri, se ocupă de alise, și, din cauza sărăciei, pur și simplu se vinde se face militar. Se îmbolnăvește, se atășează din nou unei trupe ambulante.

Așa în 1844, Petofi Sándor începe să devină Petofi. Cărușii săi, înainte de a se mani-

festă pe cîmpul de luptă se manifestă în poezie: căci Petofi sfida saloanele, pe esteli, el lupta pentru o poezie populară.

Nu-i casă de palatru poezia Pentru insozonoții guralivi... și o asemuia cu o clădire „în care-i slobod să intri în opinii și chiar descuși”. El își numea versurile „viteji în zdrențe” și punea pe primul plan nu supra-viețuirea poeziei sale, ci scopul ei revoluționar:

cut de la un capăt la altul al țării — glasul poporului înșuși, al revoluției înșuși — ci și un om politic extrem de luminat, în unele privințe revoluționar mai consecvent decît Kossuth, Dar, așa cum în revoluția noastră Bălcescu a fost izolat, de cătorită consecvențele sale, de cam-torită burghezii pusă pe compromisiuri, la fel în revoluția ungară Petofi a fost treptat înșingurat de către burghezii liberali. Printr-o amară ironie, poetul al cărui nume și ale că-

publican/ Voi fi chiar și-ntr-acele patru scinduri!”

Petofi nu era unul din acei poeți guralivi care pe hirtie se arată grozavi, se laudă pe ei înșuși, fără rușine, în fel și chip dar în fapt, la prima încercare, dau bir cu fugiții. El nu voia ca „înălțăcărul tînăr/ ...să ajungă/ Un trîndav și nemic/burghez cu umeri gîrbovi/ Ce tremură din scufă”. El își dorea să moară nu de boală, în pat, ci în luptă, „sub roșii steaguri sîntei/ pe steaguri scrisor — avînd aste cuvinte: „Libertate lumii”

Petofi

— Oameni neînfricați —

Să-mi investimîn poezia m-ay pricepe și eu în rime și în ritmuri rare. Ca să pătrundă foarte cuvîncioase-n Societățile protocolare. ...Flăcăi în zdrențe — dar viteji — se luptă Poeziile-mi cu un suprem avînt. Căci vitejia ostășească nu se Ascunde niciodată în vestmint. Și nu mă-ntrub dacă-ale mele versuri Cînd n-oi mai fi, or să trăiască încă. De-or trebui să cadă, atuncea cadă, Pierdute-n bătălia cea odîncă.

rui versuri erau un steag venerat al revoluției, a căzut totuși în alegerile de deputat, din cauza că era un revoluționar curajos, plin de dezgust față de politica de compromis, anti-populară, a burgheziei liberale. „Pălăvrăgim, din nou pălăvrăgim / Brațul ne stă, dar limba e isteată: / Ar vrea Ungaria să o prefacă/ Nu într-un erou, ci într-o preocupată”. În astfel de versuri Petofi infiera parlamentarismul burghez. Cumpătită, admirabilă este poezia sa: „Trimiteți regii la spînzurătoare!” în care fiecare din cele șapte strofe se termină prin leit-motivul spînzurării regelui. Mișcătoare sînt versurile sale trichinate republicii, au un lirism egal, dacă nu mai aprins decît acela al frumoaselor sale cînturi de dragoste. „De n-o să fiu la marea sărbătoare/ Purtați-mă, prieteni dragi, în gînduri.../ Republican sînt, și re-

„Acolo-ay vrea să pier, Pe cîmp de luptă-n viațai de fier”

Pe trupul meu cu limitî-nrere vestmî

Să treacă roibii cu-ale lor copile

...Să-mi fie-n groapa cea comună omele aruncate,

...In numele tău — sfînt al lumii libertate!

Pe cîmpul de la Albești lângă Sighisora, la 31 iulie 1849, un grup restrîns de luptători ai revoluției, între care se aflau și tinerii de numai 16 ani, aproape că era Petofi Sándor, cu cei 26 de ani ai săi, în total 2.600 de oameni — au tînătorii piept unei armate contrarevoluționare care număra 16.000 de oameni: aici a pierit Sándor Petofi, trupul i-a fost spulberat în lupte, nici n-a mai putut fi găsit; ca și Byron, el a pierit fără urmă pe cîmpul de bătălie pentru o cauză înaltă, iar morimint monument funerar, loc de pelerinaj i-a rămas opera curajoasă operă a unui tînăr curajos, operă în fața căreia și azi oamenii muncii se înclină, operă din care și azi ei sorb plăcere, frumusețe, îndemnuri revoluționare, curaj

SERGIU FARCAȘAN

ODISEEA

Dacă în prima epopee a bătrînelului cu ochii stîni — Homer — personajul central era nebrînzul Ahile, fiul regelui Peleu, cel mai viteaz dintre ahei, în cea de-a doua epopee eroul principal e Odiseu, sau, cum este mai cunoscut, cu numele latin: Ulise. Se pare că această epopee era mult mai gustată de ascultătorii din antichitate.

Prin eroul Ahile, aedul cel bătrîn și orb ne cîntă vitejia și disprețul de moarte, precum le înțelegem din vechi Odiseu sau Ulise era pentru elini mai mult decît atîta. El era istețime, spiritul viu și mereu ascoldor al omului. Grecii antici o respectau pe zeita Atena, aceea care intruchipa vitejia eroilor în bătălii, dar le era în fond mult mai drag Hermes, zeul abilit și veșnic călător, pentru că-l imbrăca, cum credeau ei, să se descurce în orice împrejurări, din cauza de grele ar fi fost. Acesta e Ulise — personajul central, a omului descurcăreț din orice timp, cu toate călătoriile și defectele sale, isteț și stînd înșă și să-măscareze alături de intenții, dator cu elocvență descoperită, curajos, înfrîns pînă și pe Moira, adică soarta cea neînțeleasă, dar cîzînd uneori și în lașitate, numai și numai pentru a-și alege linia cea mai bună de a se deosebi și a hotărîre celestă. De aceea, în originalul grecesc al „Odiseei” singular epitet acordat lui Ulise este acela de „polimetros” adică acela care are multe fețe, în sensul că știe să facă față oricărei situații.

patria și pe credincioasa lui soție Penelopa, Ulise era înșă puterea să se zmulgă din brațele ei și să-și continue călătoria pe mări, cu ajutorul ur firește plute. Poseidon, zeul mărilor, îl urmărește înșă cu ochii săi răzbușnător și iscă grozave tîburări ale apelor. Pluta este nimicită și Ulise singur, cu ultimele-i puteri, înocă pînă la însuși faeniilor, unde cade pe tîrm în nesimțire. De-dimineață pe tîrmul mării vine cu prietăni săi, să apele rufe, gîngoa Nausicaa, fiica regelui insulei. Ei-i dă o mantie ca să-și acopere trupul despuiat de furia valurilor și îl invită în palatul lui Alcinoi.

După cum se știe o-racolul spuse că după moartea lui Ahile, troienii vor fi înșinși. Dar ce-tateea lor era puternică pentru că zidurile erau clădite de zei. Nu se putea pătrunde cu forța înlăuntrul. Și-atunci, tot Ulise a născocit cel mai teribil și retic de război cunoscut în toată antichitatea. A construit calul de lemn umplut cu oșteni și printr-o înșelătorie i-a făcut pe troieni să-l bage în cetate, spîrgîndu-și singuri nebrînzurile lor ziduri. În toată noaptea, oștenii au ieșit printr-o deschizătură din calul de lemn — în timp ce troienii petreceau veselii și ameții de băuturile sorbite, iar alții dormeau tun — și au deschis porțile cetății. Oștenii lui Agamemnon au pătruns înlăuntrul Troiei și i-au dot foc, cu jefuito și au făcut un masacrul fără precedent.

Se pare că dintre toate încercările lui Ulise povestite în cîntecule Odiseei, poposul în însuși faeniilor, a fost clipa lui cea mai grea. E dre că Nausicaa nu știa vrăjii, nici n-a înșinguenat în fața lui Ulise rugîndu-l să rămîna, cum a făc Calipso cea frumoasă. Nu mai erau în calea Ulisei furtunile înșpălmîntătoare puse la cale de Poseidon. Dar ochii și simțirile aiese ale copii lui Alcinoi lor li pierdut pe oricare altul, alia de Ulise. Aici se vede tîrta lui neclintită de corător, învidiat și dată pîlă de elini. Homer, făcînd a insista preu mult asupra caracterului episod, ne arată tîrta pe eroul din loca rîpîndu-se de dragostea discretă a copilei lui Alcinoi, și pleacă neabătut spre țara lui. Ajuns pe tîrmul părinte nu se îndreaptă către casă, ci înșingîndu-se cu un cerșetor se duce un bătrîn înșurător și a mai întîi adevărul, despre buna și preac-

După cum se știe o-racolul spuse că după moartea lui Ahile, troienii vor fi înșinși. Dar ce-tateea lor era puternică pentru că zidurile erau clădite de zei. Nu se putea pătrunde cu forța înlăuntrul. Și-atunci, tot Ulise a născocit cel mai teribil și retic de război cunoscut în toată antichitatea. A construit calul de lemn umplut cu oșteni și printr-o înșelătorie i-a făcut pe troieni să-l bage în cetate, spîrgîndu-și singuri nebrînzurile lor ziduri. În toată noaptea, oștenii au ieșit printr-o deschizătură din calul de lemn — în timp ce troienii petreceau veselii și ameții de băuturile sorbite, iar alții dormeau tun — și au deschis porțile cetății. Oștenii lui Agamemnon au pătruns înlăuntrul Troiei și i-au dot foc, cu jefuito și au făcut un masacrul fără precedent.

Victoria fusese dobîndită. Prada fusese luată. Fiecare și-o strînsese pe corăbiile sale. Din neamul troienilor nu mai trăiau decît prea puțini și între ei, nelericita Hecuba, soția regelui Priam, despletită, cu mințile răcătice, scormonînd cenușă ca să-și caute soțul, cel 50 de fili, tot atîtea nurori, și fiecea și nepoșii. Înșă ahei, cu cîntecul voioase au pornit pe drumul întoarcerii spre casă.

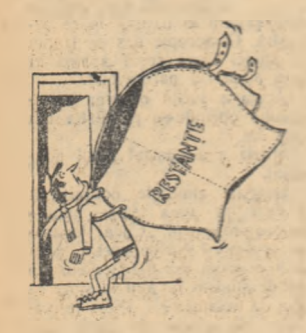
Marile poeme ale lumii (III)

Cel mai mult dintre ahei au pierit înșă după cum se știe, pe mări, pradă furtunilor și minții zellor. (Homer sublinia aici urgia războiului și urmările lui nefaste pentru totii combatanții). Astfel au început și rătăcirile lui Ulise, lupta lui grozavă cu furia zellor, care-i erau vrăjmași și cu hotărîrile Moirei (soarta), lată a doua pricină pentru care vechii elini iubeau pare-se mai mult cîntecule Odiseei. Ahile nu făcuse altceva decît să se supună hotărîrilor zellor și ale soartei. El înfruntase moartea, ce e drept, luptase plin de vitejie, deși știa că va muri după victorie. Dar Odiseu făcuse mult mai mult. El înfruntase chiar și pe zel și loviturile prea crudei soții.

Acțiunea începe în insula Ogigia, unde frumoasa Calipso se străduia să-l facă pe Ulise să-și uite

UMOR

Pleoarea în vacanță

— Mi-e imposibil să ies din casă cu bagajul ăsta.

Desen N. CLAUDIU

Anecdote despre oameni celebri

Un răspuns prompt

La un priz de gală închinat deschiderii cursurilor unei universități, celebrul savant german Ernst Haeckel s-a nimerit alături de un tînăr prelat bisericesc. Cînd după masă, acesta din urmă a scos o figură, Haeckel se grăbi să-i ofere un loc, dar fu atîd de neîndemînzic încît chibritul se stîrse în mina episcopului.

Din aforismele lui Mark Twain

O dozare corectă a unui aforism: maximum de cuvinte, minimum de sens.

De regula este mai bine să aceriți cîntecul fără să o capeli decît să te bucuri de ea fără să o meriți.

Educația este totul. Pierșorul a fost cîndva un migdal amar; conopida e o simplă varză cu studii superioare.

E trist să ascuți o muzică fără cuvînte, înșă și mai trist e să ascuți muzică fără muzică.

Durerea o poți încera în singurătate, înșă bucuria, pentru a o cunoaște într-o măsură deplină, trebuie să o împarți cu altcineva.

Evităte pe aceia care încearcă să vă așpe încrederea în voi înșivă. Această trăsătură este proprie oamenilor miei: în om mare, dimpotrivă, vă va înșufia sentimentul că și voi puteți ajunge mari.

Există trei metode sigure de a intra în grațiile unui scriitor. Iată-le în ordine ascendentă: 1) să-i spui că ai citit una din cărțile sale; 2) să-i spui că i-ai citit toate cărțile; și 3) să-i ceteri să te lase să-i citești manuscrisul noii sale cărți.

Numerul 1 îi va înșufia respect față de dumneata, numărul 2 îi va provoca simpatia, iar cu numărul 3 vei cuceri un loc în inima lui.

Din mila domnului, noi cei din America, am căpătat trei daruri neprețuite: libertatea cuvîntului, libertatea conștiinței și înțelepciunea de a ne abține să le folosim.

Pricepere

Mareșalul rus Suworov obișnuia să pună întrebări cîndote subordonaților săi pentru a-i pune în încercătură. Într-o seară friguroasă de ianuarie, Suworov a ieșit în fața cantonamentului său și l-a întrebat pe un soldat: — „Spune-mi, cite stăle sînt pe cer?” — „Așteptați puțin domnule mareșal — a răspuns acesta — am să încep imediat să le număr.” Și kîmșat, soldatul privi pe cer și numără: una, două, trei... Cînd a ajuns la o sută, Suworov tre complet înghețat. El s-a grăbit să ajungă la gura sobei după ce mai înti a acul griji și se intereseze de numele soldatului. În ziua următoare acesta a fost aronsat locotenent pentru pricepera cu care a stîiut să deoace farso mareșalului.

„Secretul profesional” al lui Rossini

Cu prilejul unei vizite făcute la Paris cunoscutul compozitor italian Rossini a fost înconjurat de ziarisți.

— „Lucrați la o nouă operă?” — a fost prima întrebare care i-a fost pusă.

— „Da!”

— „Puteți să ne spuneți dacă conține ceva deosebit?”

— „Titlul va fi alțiul decît al ultimei mele opere” — a răspuns Rossini.

Creioanele alergau grăbit pe hîrtie.

„Bineînțeles și libretul va fi altul!” — a adăugat compozitorul.

Și această declarație a fost repede notată.

— „Și muzica, dl. Rossini?”

— „Muzica va rămîne fără îndoială aceeași” — a spus compozitorul zîmbînd.

— „Aceeași...?”

— „Desigur. Noi compozitorii folosim mereu aceleași note, numai aranjarea lor pe portativ diferă puțin.”

Dublă surpriză (După revista „Bulgaria de azi”).

Americanul la Pisa (După revista „Panorama”).

AL. MITRU

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Pentru o participare mai activă a tineretului la înflorirea agriculturii socialiste

Acum câteva zile a avut loc conferința organizațiilor raionale U.T.M. Adamclisi, regiunea Constanța. Alături în darea de seamă au fost și învințitorii delegațiilor și invitații la conferință, s-a analizat pe larg, în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, activitatea desfășurată de organizațiile U.T.M. sub conducerea organizațiilor de partid, în rindul tinerilor mecanizatori din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri pentru ridicarea calificării lor în scopul creșterii rentabilității G.A.S.-urilor și S.M.T.-urilor a scaderii prețului de cost al lucrărilor și a îmbunătățirii calității acestora; de asemenea în conferință s-a discutat despre contribuția adusă de organizațiile U.T.M. la întărirea economico-organizatorică a G.A.C.-urilor. Un loc important în dezbaterile conferinței l-a ocupat munca dusă de organizațiile U.T.M. pentru educarea comunistă a tinerilor din raion, munca dusă pentru întărirea continuă a vieții interne de organizație, stilul de muncă al comitetului raional U.T.M.

Pe marginea conferinței organizației raionale U.T.M. Adamclisi

La conferință s-a aratat ca în G.A.S.-uri și S.M.T.-uri s-au creat 47 brigăzi de tractoriști în care au fost antrenati aproape 400 tineri. Organizațiile U.T.M. s-au ocupat de organizarea cursurilor de ridicare a calificării profesionale a tractoriștilor și mecanizatorilor din aceste brigăzi. Vorbind despre succesele obținute de brigada sa, tinarul mecanic C. Măcovici de la G.A.S. Cocarcea, a spus: — Munca noastră de producție a fost în atenția organizației U.T.M. în tot timpul lucrărilor. N-a existat etapă de muncă în anul trecut ca activitatea noastră să nu fie analizată în adunări generale U.T.M. Participanții la conferință nu s-au mulțumit însă să scoată în evidență doar realizările. Ei au privit cu sporită exigență și lipsurile manifestate în activitatea lor. Alături de seamă, citi și unii vorbitori au criticat cu asprime faptul că unele organizații U.T.M. nu se ocupă încă suficient de ridicarea calificării tinerilor, de buna organizare a brigăzilor de tineri tractoriști. Mai sînt tineri indisponibili, nepăsători față de mașina cu

care lucrează. Asemenea aspecte se înfășează la S.M.T. Baneasa, la G.A.S. Cocarcea și la S.M.T. Ostrov. Conferința a criticat faptul că experiența bună dobîndită de unele brigăzi de tractoriști, nu este folosită peste tot, nu este cunoscută. Comitetul raional U.T.M. n-a organizat discuții, constatare prin care să se popularizeze activitatea brigăzilor bune. Analizîndu-și activitatea în lumina sarcinilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, delegații la conferință au propus o seamă de măsuri menite să ducă la întărirea muncii organizațiilor U.T.M. din aceste sectoare.

Constituirea Comitetului național român pentru Asociația internațională de arte plastice

La Ministerul Invățămîntului și Culturii a avut loc simbata la amaza sediului de constituire a Comitetului național român pentru Asociația internațională de arte plastice. Inițiată în anul 1952 sub auspiciile U.N.E.S.C.O., Asociația internațională de arte plastice are ca scop stimularea colaborărilor culturale internaționale în domeniul artelor plastice. În acest scop ea sprijină organizarea schimburilor de artiști plastici, de informații și de opere de artă. Comitetul național român pentru Asociația internațională de arte plastice este alcătuit din reprezentanți de frunte ai artei noastre plastice. Președintele comitetului a fost ales artistul popular Ion Jalea, președintele Uniunii artiștilor plastici din R.P. România, iar ca vicepreședinte artistul emerit Ligia Măcovici și maestrul emerit al artei Corneliu Baba.

Vizitele unor oaspeți participanți la Intilnirea tineretului și studenților de la București

Delegațiile de tineri și studenți din Albania, Bulgaria și Italia care au participat la Intilnirea de la București au tinerii și studenții din țările regiunii Balcanice și Marii Adriatice, și-au continuat simbul vizitei la orașul Galați. Ei au fost primiți cu căldură în mijlocul constructorilor navali din acest oraș. Oaspeții au vizitat apoi Institutul politehnic din Galați. Simbata după-amiază tinerii din Albania, Bulgaria și Italia au avut o intilnire cu tinerii din Galați la Teatrul de Stat din localitate. La Cluj, cei peste 60 de tineri membri ai delegațiilor din R.P. Albania, R.P. Bulgaria, Cipru, Grecia, Lituania și R.F.G. s-au adunat în sala de spectacol a Teatrului de Stat din Cluj. Oaspeții au vizitat apoi Uzinele „Janos Herbak” din Cluj. Oaspeții au vizitat apoi Uzinele „Janos Herbak”. Uzinele „Janos Herbak” din Cluj sunt un spectacol ca înalt al muncii române de stat din Cluj.

LA TEATRUL NAȚIONAL „Cei din urmă” de Maxim Gorki

Atmosfera apăsătoare care plina asupra Rusiei după revoluția din 1905, groază pe care o lăsa în sînul clasei exploatare această erupție a forței populare, bestialitatea cu care încerca reacțiunea să înnăbușe această forță și, în poiză negri terori, cloacă din ce în ce mai puternică a războiului revoluționar subteran — iată fundalul pe care se desfășoară acțiunea piesei lui Gorki „Cei din urmă”. Deși acțiunea piesei se consumă strict în cadrul îngust al familiei Kolomițevilor, mentalitatea și lucrurile caracterelor acestora reflectă puternic viața și mentalitatea unei întregi clase care-și trăiește ultimele clipe în Rusia începutului de secol. „Cei din urmă” sînt ultimii reprezentanți ai clasei nobiliare rusești. Demnăci existența parazită și odioasă a acestui decompus „cub” de nobili, Gorki subliniază inevitabil la pieire, arătînd justea lupă revoluționară care distruge putregăul social care împiedică făurirea unei vieți noi. Familia Kolomițev și un exemplu, pe cit de tipic pe atît de jalnic, de degenerare morală și socială. Orice considerente de ordin uman au dispărut de mult din sînul ei. Necinstea, vicul, imoralitatea, lipsa de scrupul sînt ridicate la rangul de principii de viață. Fiul pretinde cu violență și cinism bani de la mama sa pentru cheluri. Tatăl, care patronase pe vremuri un tripuș lângă camera copilar, continuă să-și trăiască viața în fel de imoral. Cînerul nu se sfiește să ceară mită familiei pentru un

Fruntași în acțiunile patriotice

1.900 tineri cu materiale culturale-sportive și de uz personal. De asemenea se vor trimite 150 tineri, evidențiați în acțiunile din agricultură și silvicultură și alungirea metalelor vechi, în excursii în străinătate. Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, Ministerul Industriei Grele, Ministerul Agriculturii și Ministerul Economiei Forestiere, felicită organele și organizațiile U.T.M., unitățile de pionieri, pe toți tinerii muncitori, țărani, intelectuali, studenți și elevi care în anul ce a trecut, prin munca lor entuziasată, s-au evidențiat în acțiunile de masă organizate sub conducerea organelor și organizațiilor de partid. Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 a stabilit sarcini noi în fața oamenilor muncii pentru dezvoltarea într-un ritm și mai rapid a economiei noastre naționale în acest an. Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, Ministerul Industriei Grele, Ministerul Agriculturii și Ministerul Economiei Forestiere, își exprimă convingerea că sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, mobilizată de U.T.M., tinăra generație a patriei noastre, în sufletul de hotărîre. Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, nu va precupeți nici un efort pentru a aduce o contribuție sporită la îndeplinirea mărețelor sarcini pe care partidul le pune în fața poporului nostru muncitor.

În fotografie: Tinerii Dumitru Dețeșteanu, Nicolae Fălămaș și Nicolae Sîrbescu din anul II de la grupul școlar al Uzinelor „Electroputer”-Craiova, consultîndu-se după documentația tehnică asupra unei piese pentru pompa „Duplex”.

Foto: AGERPRES

Maistrul Tudor Dobre, montatoarea Teodora Leonida, Maria Ciocă și Maria Tomescu de la uzinele „Electronica” București pregătindu-se împreună în vederea examenilor pentru clasa X-a la cursurile școlii medii. Foto: AGERPRES

Constituirea Comitetului național român pentru Asociația internațională de arte plastice

La Ministerul Invățămîntului și Culturii a avut loc simbata la amaza sediului de constituire a Comitetului național român pentru Asociația internațională de arte plastice. Inițiată în anul 1952 sub auspiciile U.N.E.S.C.O., Asociația internațională de arte plastice are ca scop stimularea colaborărilor culturale internaționale în domeniul artelor plastice. În acest scop ea sprijină organizarea schimburilor de artiști plastici, de informații și de opere de artă. Comitetul național român pentru Asociația internațională de arte plastice este alcătuit din reprezentanți de frunte ai artei noastre plastice. Președintele comitetului a fost ales artistul popular Ion Jalea, președintele Uniunii artiștilor plastici din R.P. România, iar ca vicepreședinte artistul emerit Ligia Măcovici și maestrul emerit al artei Corneliu Baba.

Brigada de mecanizatori condusă de Teodor David este fruntașii de S.M.T.-Roman pentru rezultatele înscrise în campania greoasă din anul trecut. Acum, în timpul iernii, brigada lucrează la reparatul tractorilor și mașinilor agricole pentru campania de primăvară.

CRONICA TEATRALA

amără luciditate mocirlă în care se abat și inevitabil la pieire. Frații ei mai tineri, Vera și Piotr, ajunge mai greu la această crudă război a realității. Micuța Vera trăiește de pildă, încă în lumea iluziilor juvenile, refuzînd să priceapă adevărul din jur și așteptînd cu disperată încredințare pe eroul care să-i transforme visurile în realitate. „Eroul” ales e Iakovlev. Trezirea la realitate a Verei se face cu brutalitate, maturizînd o subit. Vera înțelege că aspirațiile ei luminoase n-au ce căuta în lumea

demnității și a farței care, înfășurînd pulșul istoriei, știa ce cele să-i indice fului de urmat în viață. Dar antiteza dintre cele două lumi nu se reduce la atît. Deși nu apare direct, lumea revoluționarilor se percepe tot timpul în piesă. O simțim în juria cu care o parte din Kolomițevii vor să înnăbușe noul, în precipitarea furibundă, cu care, calcă totul în picioare, pentru a supraviețui sau în luciditatea crudă și disperată mută și neputincioasă a celorlalți din casă. Forța oamenilor noi „care vor învinge”, reușind să elibereze viața din cătușele tarismului și exploatării, se reliefează astfel mai puternic, privită prin prisma acestui „cerc tragic” al Kolomițevilor.

Spectacolul Teatrului Național a descifrat în general cu succes sensurile dramei lui Gorki. Tînărul regizor Ion Cojocari a surprins în special atmosfera apăsătoare, ireparabilă, lipsită de perspectivă din casa „celor din urmă”-reprezențați a unei clase condamnate la pieire. Galeria complexilor eroi gorkieni e realizată sugestiv, în special pe linia logicii specificului individual, cu care actorii își compun rolul. Preocupări de aceste date personale ale eroilor, interpretării acordă uneori, mai puțin înțelesului adînc pe care-l poartă fiecare în economia piesei. Astfel, emfaza și poza cu care Ion Kolomițev (Dom. Rădulescu) își ascunde jălnicia, împiedică unora transmiterea nobilității carei determină acțiunile represive împotriva lumii noi. Cinismul și prejuziciata,

A APĂRUT In limba română numărul 2-1960 al revistei

„Probleme ale păcii și socialismului”

A aparat în limba română, în Editura Politică, numărul 2 pe 1960 al revistei „Probleme ale păcii și socialismului”, revistă teoretică și intelectuală a partidelor comuniste și muncitorești. În acest număr al revistei sînt publicate articolele: O inițiativă de însemnătate mondială: Cauza unității — cauza mișcării populare; Contribuția popoarelor Cehoslovaciei la întrecerea pașnică cu capitalismul de J. SINDELAR, A. KUBIȘEV; Unele probleme ale organizării economiei naționale în Polonia de E. SZYR; În interesul unității naționale de D. N. AIDIT; Situația actuală din Argentina și U.T.M. de V. CO DOVILLA; Comuniștii francezi și războiul din Algeria de L. FEIX; Despre „Tezile” celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Italian de E. BERLINGUER; Neocolonialismul german în acțiune de P. FRIEDLANDER.

La rubrica „Pagini din istorie” este publicat articolul A 30-a aniversare a Partidului celor ce muncesc din Vietnam de HO ȘI MIN.

Rubrica „În partidele comuniste și muncitorești” conține un bogat material informativ cu privire la activitatea unor partide frățеști.

În cadrul rubricii „Schimb de păreri” sînt publicate în continuare rezumatul de partidele Conferinței internaționale a Institutelor de marxism-leninism și Institutelor de istorie ale partidelor comuniste și muncitorești, care a avut loc la București în august-septembrie 1959.

La rubrica „Cărți și reviste” sînt publicate articolele: Chemare la unitate de acțiune de I. POPOV; Comerț în loc de cursa înarmărilor de K. SACHER; Îndoieli și căutări de S. VILLAR; Fidelitate față de idealurile omnirii de W. RUHN.

Rubrica „Scrisori, note, replice” cuprinde următoarele articole: Jos miinile de pe lupătorii pentru pace; Greșeli și fapte bune de A. KOUTS; Apostofii „războiului rece” de L. G.

Acest număr al revistei conține și un supliment intitulat „Situația economică a țărilor capitaliste”.

Revista „Probleme ale păcii și socialismului” apare lunar în limbile albaneză, arabă, bulgară, cehă, chineză, coreeană, engleză, franceză, germană, italiană, japoneză, mongolă, olandeză, poloneză, portugheză, română, rusă, spaniolă, suedeză, ungară, vietnameză.

O piesă în trei... subiecte, fără sufler

(Urmare din pag. 1-a)

Din punctul de vedere al profesorului, atît de curînd tăcere a lui Drăgan este... semnificativă.

Din punctul de vedere al celui care face, lucrarea este acum o armă tactică. (Cu ea se luptă timp. Poate apare totuși inspirația momentului?)

Din punctul de vedere al colegilor lucrarea lui Drăgan este penibilă. Cu atît mai mult cu cit, cîtodată, nu este un tecutur.

Dar, acum, cînd se cere salvat „cîntecul” luselei profesionale, cîntecului și vocea de impuritate care alterează timbrul bariton al reia cu prețenție înedit: „Alexandru Davilla, în Vlaicu Voda, condamnă cosmopolitismul...”

— Tovarăș Drăgan, colegii nu vor să te probe.

— E posibil. Fiecare avem cîte un punct de vedere sau chiar mai multe puncte de vedere... poate de aceea deși am foarte multe de spus nu știu cu ce să încep...

— Cu unul din punctele dubitate de vedere.

— Da, desigur! Vedeti, Alexandru Davilla pentru un cercetător atent, pentru un pasionat de teatru acest... domeniu vast, acest... domeniu amplu... Davilla unarchează... și nu se poate omite desigur acest lucru... marchează nu e așa... în istoria teatrului românesc... Acest... loc înseamnă nu numai un simplu... loc, ci evident un... întreg moment.

— Ar fi... momentul ca și dumneaele să... marșezi o revenire la subiect.

— Va rog să nu mă suspetați pentru tendința de evadare din perimetrul subiectului. Dar nu se poate vorbi despre drama isto-

rică „Vlaicu Voda” fără a te apleca asupra considerațiilor de ansamblu, asupra lucrului și... timpului, asupra... cadoului în care... În această drama istorică... aparținînd lui Alexandru Davilla trebuie arătat cît de pregnant a știut autorul adică... cît de subțil să sublinieze, să contureze, să scoată în evidență mai bine zis... să condamnă prin... personajul ei central, principal, de greutate, Vlaicu Voda, acest reprezentat progresiv... ca să spun așa... (!)

Ah! Dumitru Drăgan, cît te ostenesc incurșurile în istorie! Praful tomorului nu se risipește doar cu „locușii verbali”. Demotivă, la noi, asemenea „locușii”, se spune că de abia face praful.

„Al doilea subiect îl cunosc mai...”

— Vă spune oare... „mai bine”? Înmine noastre tresar de emoție... Nu! E desul de abil ca să nu se oblige. Precizează: „al doilea subiect îl cunosc mai... pe larg...”

Aici, într-adevăr, lipsa de curiozitate a putut fi constatată mai... „pe larg”...

„Păcat că inspirația momentului a venit așa firziu. Groznic de firziu. Abia la al treilea subiect.

Prietenui ei, Dumitru Drăgan, ostense.

Glumă e să joci o piesă în trei... subiecte fără sufler?”

Urmistul Dumitrescu Gh. de la fabrica de prelucrare din Orașul Stalin este fruntașii pentru punctare a carcaserelor pentru stlpi electrice.

Foto: AGERPRES

NOU!

la

Loz în plic:

lozurile: „Mai trage odată”, care oferă participanților, dreptul să mai scoată un loz fără o plăci.

Nu pierdeți prilejull

IOANA BARBU

